

כתוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

(דף קנ"ה ע"א) רָגַעַת חֲדָא, לָא אֶצְטְרִיךְ לְקַיְמָא בְּרִיקְנִיָא. שְׁלַחַן אַחְרָא, אִיהוּ שְׁלַחַן דְּרִיקְנִיָא, וְלֹא אֶצְטְרִיךְ לְמִיתָב לִיהּ הַיּוֹכֵתָא בְּאַתְרֵי קַדִּישָׁא. וְעַל דָּא, שְׁלַחַן דְּמַקְדִּישָׁא, אֲפִילוּ רָגַעַת חֲדָא לֹא יִתִּיב בְּלֹא מְזוּנָא. וְיֶצְטְרִיךְ דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח אַתְרֵי גְרִיעַ, דְּהָא בְּרַכְתָּא דְּלַעֲיָלָא לֹא מִשְׁתַּכַּחַת בְּאַתְרֵי גְרִיעַ, דָּא שְׁלַחַן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. שְׁלַחַן דְּבַר נָשׁ דְּקָא מְבַרַךְ עָלֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אוֹרַף הֲכִי לֹא אֶצְטְרִיךְ לְמַהוּי בְּרִיקְנִיָא, דְּהָא לִית בְּרַכְתָּא בְּאַתְרֵי רִיקְנִיָא.

נְהַמִּי דְּעַל גַּפִּי שְׁלַחַן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵינּוּן תְּרִיסַר. וְהָא אוֹקִימְנָא רְזָא דְנְהַמִּי, דְּאֵינּוּן רְזָא דְפָנִים. וְעַל דָּא אֲקַרִי לְחֵם הַפָּנִים, דְּהָא מְזוּנָא וְסַפּוּקָא דְעֲלָמָא, מֵאֵינּוּן פָּנִים עֲלֵאִין קַאֲתִיָא. וּבְגִין כֵּהָּ, לְחֵם דָּא, אִיהוּ פְּנִימָאָה דְכָלָא, אִיהוּ בְּרְזָא עֲלָאָה, כְּדָקָא יֵאוּת.

לְחֵם הַפָּנִים, מִיכָלָא דְאֵינּוּן פָּנִים, מְזוּנָא וְסַפּוּקָא דְנַפִּיק לְעֲלָמָא, מְנַיְהוּ אֲתִי, וְשָׂרִיא עַל הַהוּא פְּתוּרָא, וּבְגִין דְּשְׁלַחַן דָּא, מְקַבְּלָא מְזוּנָא וְסַפּוּקָא מֵאֵינּוּן פָּנִים דְּלַעֲיָלָא, וְאִיהִי אֲפִיקַת מְזוּנִין וְסַפּוּקִין מֵאֵינּוּן פָּנִים פְּנִימָאִין, וּמְזוּנָא דְאֲפִיקַת, אִיהוּ הַהוּא לְחֵם, כְּדָקָא מְרִין, חוּם הָוָה מִתְקַרֵב, וְחוּם הָוָה מִתְעַדִּי מִתְפָּזֵן, וְהָא אוֹקִימְנָה, דְכַתִּיב, (שמואל א כא) בַּיּוֹם הַהִלְקַחוּ וּבְגִין שְׁלַחַן דָּא אִית לְבַר נָשׁ לְנַטְרָא רְזִין דְּשְׁלַחַן דִּילֵיהּ בְּכָל אֵינּוּן גְּוֹנִין כְּדָקָא מְרִין.

רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח וְאָמַר, (קהלת ט) בְּכָל עֵת יִהְיֶה בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשָׂמֶן עַל רֹאשְׁךָ אַל יִחְסַר. הָאִי קָרָא אוֹקִימְנָה וְאֲתַמַּר, אֲבָל תָּא חֲזִי, קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא לִיהּ לְבַר נָשׁ כְּדָקָא דְחַכְמָתָא, וְעַבְד לִיהּ בְּאוּמְנוּתָא סְגִי, וְנִפְח בְּאִפּוּי נִשְׁמָתָא דְחַיִּי, לְמַנְדַּע וְלֹא סַתְפְּלָא כְּרִזִין דְּחַכְמָתָא, לְמַנְדַּע בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָה, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (ישעיה מג) כָּל הַנִּקְרָא בְּשָׂמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו.

וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו בִּיקְרָא, וְרְזָא דָּא וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו אוֹלִיפְנָא, דְּהָא כְּבוֹד דְּלִתְתָּא רְזָא דְכוּרְסִיָא קַדִּישָׁא לֹא אֲתַתְּקֵן לְעִילָא, אֲלָא מְגוּ תְּקוּנָא דְבְּנֵי עֲלָמָא. כִּד אֵינּוּן בְּנֵי נִשָּׂא, וְכֵאִין וְחַסִּידִין, וְיַדְעִי לְתַקְנָא תְּקוּנִי, הָדָא הוּא דְכַתִּיב וְלִכְבוֹדִי בְּרֵאתִיו. בְּגִין דְּהָא כְּבוֹדִי, לְתַקְנָא לִיהּ בְּעַמּוּדִין תְּקִיפִין, וְלִקְשָׁטָא לִיהּ בְּתַקּוּנָא וְקִשּׁוּטָא דְלִתְתָּא, בְּגִין דְּהָא כְּבוֹדִי יִסְתַּלַּק, (ביקרא) בְּזִכּוֹ דְּצַדִּיקָא דִּי בְּאַרְעָא.

בְּגִין כֵּהָּ בְּרֵאתִיו. כְּגוֹנָא דְכְבוֹד עֲלָאָה, דְּתַקּוּנִין אֵלִין בִּיהּ. בְּרִיאָה לְסַטְר שְׂמָאָלָא יִצִּירָה בִּימִינָא כְּמָה דְאֵת אָמַר יוֹצֵר אֹר וּבּוֹרָא חֹשֶׁךְ. עֲשִׂיָה בְּאֲמַצְעֵיתָא כְּמָה דְאֵת אָמַר אֲנִי יי עוֹשֶׂה כָּל וּכְתִיב עוֹשֶׂה שְׁלֹם וּבּוֹרָא רַע, וּכְתִיב עוֹשֶׂה שְׁלֹם בְּמִרוֹמֵיו וְעַל דָּא בְּרֵאתִיו יִצְרָתִיו אֶף עֲשִׂיתִיו, כְּתַקּוּנָא עֲלָאָה. וְעַל דָּא, הוֹאִיל וְאָדָם אִיהוּ בְּאַרְעָא, וְאִית לִיהּ לְתַקְנָא הַהוּא כְּבוֹדִי עַבְדִּית בִּיהּ תְּקוּנִין דְּכְבוֹד עֲלָאָה, דְּאִית בִּיהּ אוֹרַף הֲכִי בְּרִיאָה, וְעַל דָּא בְּרֵאתִיו.

כְּהוּא כְּבוֹד עֲלָאָה, אִית בִּיהּ יִצִּירָה, וְעַל דָּא יִצְרָתִיו, תְּקוּנָא דָּא יְהִבִּית בִּיהּ בְּאָדָם, לְמַהוּי אִיהוּ בְּאַרְעָא, כְּגוֹנָא דְהוּא כְּבוֹד עֲלָאָה. כְּהוּא כְּבוֹד עֲלָאָה, אִית בִּיהּ עֲשִׂיָה, וְעַל דָּא אוֹרַף הֲכִי כְּבַר נָשׁ, כְּתִיב עֲשִׂיתִיו, לְמַהוּי אִיהוּ כְּגוֹנָא דְהוּא כְּבוֹד עֲלָאָה, דְּמִתְקֵן וּבְרִיךְ לְכְבוֹד תְּתָאָה. מְנַלְו, דְּהוּא כְּבוֹד עֲלָאָה אִית בִּיהּ תְּלַת אֵלִין. דְּכַתִּיב בִּיהּ, יוֹצֵר אֹר וּבּוֹרָא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שְׁלֹם.

יוצֵר אוֹר, הָא יִצְרָהּ. וּבּוֹרָא חֲשֵׁךְ, הָא בְּרִיאָהּ. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם הָא עֲשִׂיהָ. וְדָא אִיהוּ כְבוֹד עֲלָאָה,
דְּקָא מְתַקֵּן וּבְרִיךְ וְסָפִיק בְּכָל עֲרֵכּוֹ לְכְבוֹד תַּתְּאָה.

כְּגוֹנָא דָא, בְּרָא אָדָם בְּאַרְעָא, דְּאִיהוּ כְּגוֹנָא דְּהֵהוּא כְבוֹד עֲלָאָה, לְתַקְנָא לְהָא כְבוֹד, וּלְאַתְּפִלְלָא
מִכָּל סְטָרִין. כְּבוֹד עֲלָאָה אִית בֵּיה תְּלַת אֲלִין, אָדָם לְתַתָּא אִית בֵּיה תְּלַת אֲלִין. וּלְאַתְּפִלְלָא הֵהוּא
כְּבוֹד תַּתְּאָה, מְעִילָא וּמְתַתָּא, לְמַהוּי שְׁלִים בְּכָל סְטָרִין. וְכַפָּא אִיהוּ בַר נָשׁ, דְּזָכִי בְּעוֹבְדוּי לְמַהוּי
כְּגוֹנָא דָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (קהלת ט) בְּכָל עַת יִהְיוּ בְּגִדֵיהּ לְבָנִים וְשָׁמֶן עַל רֵאשֵׁיהּ אַל יִחְסַר.

מַה לְכְבוֹד עֲלָאָה, הֵהוּא מְשַׁחָא רְבוּת קֳדָשָׁא לָא אֲתַמְנַע מִנִּיהּ, מְרֻזָּא דְעֲלָמָא דְאַתִּי. אוּף הָכִי
לְבַר נָשׁ, דְּעוֹבְדוּי מְתַלְבְּנֵן תְּדִירָה, הֵהוּא (דף קנ"ה ע"ב) מְשַׁח רְבוּת קֳדָשָׁא, לָא יִתְמַנַּע מִנִּיהּ תְּדִירָה.
בְּמַאי זְכִי בַר נָשׁ, לְאַתְעֲדָנָא בְּהֵהוּא עֲדִינָא עֲלָאָה. בְּשִׁלְחֵן דִּילִיהּ. כְּמַה דְּאִיהוּ מְעַדֵּן עַל פְּתוּרִיהּ
נִפְשָׁאן דְּמִסְפְּנֵי, דְּכְתִיב, (ישעיה נח) וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ, מַה כְּתִיב בְּתַרִּיהּ, אֲזִי תִתְעַנַּג עַל יְיָ וְגוֹ',
דְּאוּף הָכִי קֳדָשָׁא בְרִיךְ הוּא רְוֵי לִיהּ, בְּכָל אִינּוֹן עֲדִינֵין דְּמְשַׁח רְבוּת קֳדָשָׁא עֲלָאָה, דְּהַנְּגִיד
וְאַתְמַשְׁדֵּן תְּדִיר לְהֵהוּא כְבוֹד עֲלָאָה, כְּתִיב וְנִפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ, מַה כְּתִיב בְּתַרִּיהּ, אֲזִי תִתְעַנַּג עַל
יְיָ.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיא הוּוּ אֲזִיל בְּאַזְרָחָא, וְהוּוּ חַד טַיִיעָא טַעִין אֲבַתְרִייהוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְר' חֲזִיא,
אִית לָן לְאַתְעֲסָקָא וּלְאַשְׁתַּדְלָא בְּמַלִּי דְּאוּרִייתָא, דְּהָא קֳדָשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲזִיל לְקַמּוֹן, (נ"א דְּהָא
שְׂכִינְתָא אֲזִילָא קַמּוֹן דְּכְתִיב (תהלים פ"ה) צֶדֶק לִפְנֵינוּ יִחַלֵּף) וְעַל דָּא עִידֵן הוּא, לְמַעַבְד לִיהּ (נ"א לָה) תַקּוּנָא בְּהַדָּן
בְּהָא אֲרַחָא.

פְּתַח רַבִּי חֲזִיא וְאָמַר (תהלים קיט) עַת לַעֲשׂוֹת לִי הִפְרוּ תוֹרַתְךָ, הָא קָרָא אֲתַמַּר, וְאוּקְמוּהּ חֲבַרְיָא.
אָבַל עַת לַעֲשׂוֹת לִי, בְּכָל זְמַנָּא דְּאוּרִייתָא מְתַקְנִימָא בְּעֲלָמָא, וּבְנֵי נָשָׂא מְשַׁתְּדֵלֵן בֵּיהּ, בְּכַיּוּבֵל,
קֳדָשָׁא בְרִיךְ הוּא חַדִּי בְּעוֹבְדֵי יְדוּי, וְחַדִּי בְּעֲלָמִין כְּלָהוּ, וְשִׁמְיָא וְאַרְעָא קִימִי בְּקִימִייהוּ.

וְלָא עוֹד, אֲלָא קֳדָשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּנִישׁ כָּל פְּמַלְיָא דִּילִיהּ, וְאָמַר לוֹן, חֲמוּ עֲמָא קֳדִישָׁא דְּאִית
לִי בְּאַרְעָא, דְּאוּרִייתִי מְתַעֲטָרָא בְּגִינִיהוּן. חֲמוּ עוֹבְדֵי יְדוּי, דְּאַתּוֹן אֲמַרְתּוֹן (תהלים ח) מַה אֲנֹשׁ
כִּי תִזְכְּרֶנּוּ. וְאִינּוֹן כְּדָ חֲמָאן חֲדוּה דְּמֵאֲרִייהוּן בְּעַמִּיהּ, מִיָּד פְּתַחִי וְאָמַרִי, (שמואל ב ז) וְגַמִּי כְּעַמְךָ
כִּי־שָׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצֵי. וּבְשַׁעֲתָא דִּישְׂרָאֵל מְתַבְּטְלִי מְאוּרִייתָא, כְּבִיבּוֹ"ל, תִּשְׁשׁ חִילִיהּ, דְּכְתִיב,
(דברים לב) עוֹר יִלְדֶה תִשִּׁי. וּכְדִין כְּתִיב, (דברי הימים ב יח) וְכָל עַבְא הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו, וְעַל דָּא
עַת לַעֲשׂוֹת לִי, אִינּוֹן (בְּנֵי עֲלָמָא) צְדִיקִימָא דְּאַשְׁתַּאֲרוּן, אִית לוֹן לְחַגְרָא חֲרָצִין, וְלְמַעַבְד עוֹבְדִין
דְּכְשָׂרָאן, בְּגִין דְּקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יִתְתַקַּף בְּהוּ בְּצְדִיקִימָא, וּמְשַׁרְיִין וְאוּכְלָסִין דִּילִיהּ. מַאי טַעְמָא.
בְּגִין דְּהִפְרוּ תוֹרַתְךָ, וְלָא מְשַׁתְּדִלִי בֵּיה בְּנֵי עֲלָמָא, בְּדָקָא יְאוּת.

הֵהוּא טַיִיעָא דְּהוּוּ טַעִין אֲבַתְרִייהוּ, אָמַר לוֹן בְּמַטוּ מִנִּיבּוּ, שְׁאֲלַתָּא חֲדָא בְּעִינָא לְמַנְדַּע. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, וְדָאִי אֲרַחָא מְתַתְּקָנָא קַמּוֹן, שְׁאִיל שְׁאֲלַתְךָ. אָמַר, הָאִי קָרָא, אִי כְתִיב יֵשׁ לַעֲשׂוֹת, אוּ
נַעֲשֶׂה, הוּוּ אֲמִינָא הָכִי. מַאי עַת. וְתוּ, לַעֲשׂוֹת לִי, לְפָנֵי יְיָ אֲעֲטְרִיהּ, מַאי לַעֲשׂוֹת לִי. אָמַר

רבי יוסי, בכמה גוונין ארְחא מתתקנא קמן. חה, דתויןן תריין, והשפא הא אַנן תלתא, ושכינתא אתפלילת בהון. וחד דחשיבנא דלא הוית אלא כאילנא יבשפא, ואנת רעננא כזיתא. וחד, דיאות שאלת, והואיל ושרית מלה, אימא.

פתח ואמר עת לעשות לי' הפרו תורתך. עת לעשות לי', אית עת. ואית עת. (קהלת ג) עת לאהב ועת לשנא. עת איהו לעילא. דההוא עת, רזא דמהימנותא איהו. ודא אקרי עת רצון, והאי איהו דאתחייב בר נש למרחם לי' תדיר, כמה דאת אמר (דברים ו) ואהבת את י' אלהיך, ועל דא, עת לאהב, דא איהו עת דאתחייב בר נש לאהב. ואית עת אחרא, דאיהו רזא דאלהים אחרים, ואתחייב בר נש למשנא ליה, ולא יתמשך לפיה אבתריה, ועל דא עת לשנא, ובגין כך פתיב (ויקרא טו) דפר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקודש. (והבא).

בזמנא דישראל משתדלי באורייתא, ופקודי אורייתא, ההוא עת רזא דמהימנותא קדישא, מתתקנא בתקונתא, ומתקשטא בשלימותא, כדקא יאות. ובזמנא דישראל מתבטלי מאורייתא, כביכול ההוא עת, לאו איהו בתקונתא, ולא אשתכח בשלימו, ולא בנהורא וכדין עת לעשות לי'. מאי לעשות. כמה דאת אמר (בראשית ב) אשר פרא אלהים לעשות. מאי לעשות. דאשתארו גופי דשידי, דאתקדש יומא, ולא אתעבדו, ואשתארו לעשות, רוחין בלא גופי. אוף הכא עת לעשות, אשתאר בלא תקונא, ובלא שלימו. מאי טעמא. משום דהפרו תורתך, בגין דאתבטלו ישראל לתתא מפתגמי אורייתא. בגין דההוא עת, הכי קיימא, או סלקא, או נחתא, בגיניהון דישראל.

אתו רבי יוסי ורבי